

Sygn. akt V U 3166/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 14 listopada 2014 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 3166/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 listopada 2014r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy W. M. prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony udowodnił jedynie 17 lat, 9 miesięcy i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych 25 lat, nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach a nadto, iż jest on członkiem OFE.

W odwołaniu od tej decyzji W. M. domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. Wskazywał, iż ma wymagany staż. Wnioskował o uwzględnienie mu do stażu okres zatrudnienia od 1 lutego 1973r. do 6 marca 1974r. oraz od 10 lutego 1993r. do 9 kwietnia 1993r. Twierdził, iż świadectwa pracy dotyczące tych okresów zawierają błąd w dacie jego urodzenia, za co nie może ponosić odpowiedzialności.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w skarżonej decyzji. Dodał, iż wobec złożenia przez wnioskodawcę dodatkowych dokumentów, decyzją z 12 grudnia 2014r. ponownie odmówiono mu prawa do emerytury, przy czym wskazano, iż wnioskodawca wykazał 18 lat, 1 miesiąc i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Sąd ustalił:

W. M. urodził się w dniu (...) Ukończył (...) 60 lat.

Na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał 18 lat, 1 miesiąc i 4 dni stażu. Nie przystąpił do OFE.

W dniu 25 stycznia 2013r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Organ rentowy ostatecznie uwzględnił jako okresy nieskładkowe okres od 1 września 1993r. do 14 października 1993r., od 21 marca 1994r. do 12 kwietnia 1994r., od 1 listopada 1994r. do 30 listopada 1994r. – gdyż w złożonym świadectwie pracy dotyczącym tego okresu zatrudnienia nie wykazano okresów zwolnień lekarskich.

(bezsporne)

Sąd zważył:

Odwołanie W. M. jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748 t.jed. ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 pkt 2., tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do treści przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca nie spełnia przede wszystkim przesłanki posiadania 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Nawet gdyby uwzględnić wskazywane przez niego okresy zatrudnienia od 1 lutego 1973r. do 6 marca 1974r. i od 10 lutego 1993r. do 9 kwietnia 1993r. – łącznie 1 rok, 3 miesiące i 4 dni. To do po doliczeniu ich do okresów uwzględnionych przez organ rentowy w decyzji z 14 listopada 2014r. daje mu łącznie 18 lat, 15 miesięcy i 28 dni. Zaś po doliczeniu do okresów uwzględnionych w decyzji z 12 grudnia 2014r. – 19 lat, 4 miesiące i 8 dni.

Przesłanki warunkujące nabycie prawa do wcześniejszej emerytury muszą zostać przez ubezpieczonego spełnione łącznie. W związku z tym brak choćby jednej z nich uniemożliwia przyznanie wnioskodawcy żądanego przez niego prawa.

W rozpoznawanej sprawie W. M. nie ma wymaganego 25 - letniego stażu (nawet łącznie z wskazywanymi w odwołaniu spornymi okresami). Ponieważ nie spełnienia tej przesłanki powoduje oddalenie jego wniosku o przyznanie mu prawa do emerytury, sąd nie badał okoliczności związanych z przebiegiem jego zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze – tym bardziej, że nie wskazywał on jakie okresy takiej pracy powinny zostać mu uwzględnione. Poza oceną sądu pozostała również kwestia członkostwa wnioskodawcy w OFE i sposobu weryfikacji

tego oświadczenia. We wniosku o emeryturę W. M. wskazał, iż nie pozostaje członkiem OFE i jednocześnie zaznaczył, iż nie wnosi o przekazanie środków zgromadzonych w funduszu na dochody budżety Skarbu Państwa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, sąd na podstawie art. 477⁽⁽¹⁴⁾⁾§ 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołania W. M. jako nieuzasadnione.